

قصیدہ بردہ کا اولین غیر مطبوعہ پنجابی ترجمہ

قصیدہ بردہ کے مترجم حافظ برخوردار راجنہا پنجابی زبان کے مشہور اور منفرد شاعر ہیں۔ ان کا نام برخوردار ہے، تخلص حافظ ہے، قوم جاٹ ہے اور گوت راجنہا ہے۔ ان کا گاؤں سید وارث شاہ کی داستان ہیر کے راجنھے کے گاؤں کے قریب ہے، جس کا نام مسلمانی والا ہے۔ داستان ہیر کے راجنھے کا گاؤں تخت ہزارہ ہے جو ضلع سرگودھا میں ہے۔ مسلمانی والا بھی ضلع سرگودھا میں ہے اور اس وقت بھی حافظ برخوردار کی گوت (راجنہا) کے لوگ سرگودھا میں کثیر تعداد میں موجود ہیں اور سربراہ بردہ اور رئیس ہیں۔

حافظ برخوردار راجنہا ۱۰۳۰ھ میں مسلمانی والا میں پیدا ہوئے، وہیں جوان ہوئے، پھر لاہور آگئے، ان کو لاہور پسند نہ آیا لہذا پنجہ سیالکوٹ چلے گئے اور سیالکوٹ میں ہی فوت ہوئے، کب فوت ہوئے؟ یہ نا حال طے نہیں ہو سکا۔ آپ قرآن کریم کے حافظ تھے۔

انہوں نے جو کتابیں تحریر کیں ان کی تفصیل حسب ذیل ہے۔

۱۔ یازدہ اسمائے غوث الثقلین شیخ عبدالقادر جیلانیؒ کا منظوم پنجابی ترجمہ۔

۲۔ شرح پنجابی نظم دعلے گنج العرش۔

۳۔ شرح پنجابی نظم نودونہ (۹۹) نام غوث دست گیر۔

۴۔ شرح ترجمہ پنجابی قصیدہ غوثیہ۔

۵۔ پنجابی ترجمہ جہل کاف غوث الثقلین۔

۶۔ قصیدہ رُوحی عربی مع ترجمہ پنجابی نظم۔

۷۔ ترجمہ پنجابی قصیدہ بُردہ .

۸۔ درود شریف مشتقات مع شرح پنجابی نظم .

۹۔ حضرت محمد صلی اللہ علیہ وسلم کے نو دونو (۹۹) اسمائے گرامی کا پنجابی نظم میں ترجمہ .

۱۰۔ حکایت پاک رسولِ دی پنجابی میں منظوم سیرت طیبہ، یہ تصنیف ناپید ہے اس کا

ایک ایک نسخہ ڈاکٹر وحید قریشی اور پروفیسر احمد حسین قریشی قلعہ داری کے پاس ہے .

۱۱۔ پنجابی ترجمہ قصیدہ بانٹ سعاد از کعب بن زہیر .

قصیدہ بانٹ سعاد کے منظوم پنجابی ترجمے کا ذکر پروفیسر احمد حسین قلعہ داری (گجرات) نے

اپنی ایک تحریر میں کیا ہے .

ذیل میں جو منظوم پنجابی ترجمہ پیش کیا گیا ہے وہ امام بوہمری کے قصیدہ بُردہ کا ہے

جو سب سے پہلے پنجابی زبان میں حافظ برخوردار راجھا مسلمانی دالانے کیا اور جو تاحال

کہیں نہیں چھپا۔ ترجمے کا مخطوطہ سید سبط الحسن ضیفم (اعوان کالونی، لاہور) کے پاس محفوظ ہے

جہاں سے اسے نقل کیا گیا ہے .

امام بوہمری کے قصیدہ بُردہ عربی زبان کا دینا بکھر میں سب سے زیادہ مشہور، مقبول منفرد

اور موثر قصیدہ ہے جس کا ترجمہ دنیا کی کئی زبانوں میں ہو چکا ہے . پنجابی میں سب سے پہلے

اس کا ترجمہ حافظ برخوردار راجھانے کیا جو آئندہ صفحوں میں دیا جا رہا ہے . قصیدہ بردہ کا پنجابی

ترجمہ حافظ برخوردار راجھانے کے علاوہ سید وارث شاہ، شہیدی، حافظ خان محمد، ڈاکٹر مہر عبدالحق،

عزیز الدین قریشی، نیک عالم میر پوری، احمد حسین قلعہ داری اور مطیع اللہ بھی کر چکے ہیں .

قصیدہ بُردہ کا یہ ترجمہ ندرت کا حامل ہے . اس میں زبان و بیان کی کئی خوبیاں اور

علاوتیں ہیں . اگر یہ طے کیا جائے کہ حافظ برخوردار نے یہ ترجمہ تیس سال کی عمر میں کیا تو ترجمہ

آج سے تین سو پینتالیس سال پہلے کیا گیا . اس اعتبار سے ترجمے میں بعض الفاظ عزیز اور

نامالوس محسوس ہوں گے . کم از کم اُن کی املا سے یہی تاثر پیدا ہوگا، لیکن اس کے باوجود زبان و

بیان کی مٹھاس موجود ہے اور قاری اس سے اثر پذیر ہوئے بغیر نہیں رہ سکتا .

اس منظوم قصیدے کے نو (۹) حصے ہیں . (۱) آغاز (۲) ذکر خواہشِ نفسانی (۳) مدح

رسول اللہ (۴) ذکر ولادت نبوی (۵) ذکر دعوت رسول (۶) ذکر شرف القرآن (۷) ذکر
معراج النبی (۸) ذکر جہاد النبی (۹) ذکر حبش الہی اور شفاعت رسول۔

آغاز

تہمت کیتم سکون ناصح بدی کراں ملامت
تی پسید دورا ڈا وچ نصیحت اس تہمت تھیں قیامت
ذکر خواہش نفسانی

نفس اتارہ کرے زبونی۔ ناں نصیحت پکڑے
جاہل پسند نصیحت بدیاں کولوں سکون اگڑے

نفس تیار نہ نیکی کہتے مہان دی مہانی
ہوش مندہ پایوس اوہندے باہجوں حسرت شانی

جے جاناں مہان بڈھیے آدر میتھوں ناہیں
چٹیاں والان کلف لواڈ نڈا کجاہیت تداہیں

کون میرے سرکش اس نفسے گراہی تھیں موڑے
وانگوں ہورن سرکش گھوڑے نال لکائے تر وڑے

طلب نہ کرتوں نال گناہاں ترن کم نفانی
ہتھوں کھانا قوت بخشے اندر حص طوفانی

نفس ہے ایانے وانگوں تھنج دیویں رنج پورے
جے چھڑائیں تاں ایہہ چھڑے لسا ہو کے جیوے

پھرتوں حرص ہے جو نفسانی نہ کمر اس نون والی
غالب ہو سی تینوں کھسے یا کمرے بد حالی

چانفس لڑ اندر عملاں سرنے داکہ وادوں
جے درج جو پوسے بد علی مر کے اور اڈوں

بہتیاں کرا، دے کے لذت ماسس تائیں چہر بی
یکوں جی احمق مرد درنجانی زہر ہے اندر چہر بی

ڈر مکران نفسانی بھکھے رجن کولوں بھائی
بہتے بھکھے دچ شرارت رجن گولوں پائی

دیٹ ہنجوں انہاں چنٹیاں تھیں جو نال حرامی بھدیاں
کرتوبہ توں پچھلیاں کماں باز آدن مرت سیریاں

اکھے لگ نہ نفس شیطانی ویری دوہاں پچھانیں
بھاویں دو نویں کرن نصیحت تابع ہمت جانیں

حکم نہ مینیں انہاں دوہاں دا دوست دشمن ہوندے
دشمن دے توں مکر پچھانیں دوست ہو کھلوندے

توبہ بارب ادس گلے تھیں جو در عمس نہ آدے
نشلک خواہش دل میرے دی چونکر سندھ دبارے

امر کرن تینوں بھیلیاں آپ نہ کرن تدا میں
آپ نہ کراں تے ہورے دستاں کئی تاشیر تدا ہیں

خرچے اگے موت نہ بھیجے سنت نفل دسارے
باہجوں فرض منازاں روزے ایہہ جے کرے گزارے
مدح رسول اللہؐ

ترک کیتی میں سنت حضرت رات کھلو ندے
ہے ہے کر دے پیر مبارک درد ورم تھیں روزے

بھجن بھکتے کولوں ردے پھیر اپر دھردے
دکھیاں نازک گھٹ کر بہن بھجن محکم کر دے

وڈھے پہاڑ سونے دے بن کے ہوں حضرت ہر دے
حضرت انہاں طرف نہ دیکھن کناں تے ہتھ دھردے

محکم زہد کیتونے ادس دچ چھوڑ گمان دنیاوی
ایہہ ضرورت جان نہ دیوے اپر پاکی بھائی

کیونکر سڈھے حاجت دنیا ادس سرور دے تائیں
جیوں کر حضرت مول نہ ہوندے رہندے ایہہ کوا ہیں

محمدؐ سرور ددہاں جہاناں آدم جتاں جائیں
شہنشاہ ددہاں فقیہاں داعربی عجم پچھانیں

حضرت حکم کریندے نیکی منع کرنی بریائی
حضرت جیہا سچا نہ کو دہاں کماں وچ بھائی

ادہ عبیب اجہا ہے امید شفاعت جان
کارن مشکل خوں سبھناں جونا کوئی جانی

سدن طرف رتے دے لوکاں جے کو پچھے جسل
چنگل مارن محکم رتے ہرگز مول نہ ہلے

حضرت چنگے سب نبیاں تھوں خلقت خلتی پچھانو
حضرت دانہ ثانی کوئی علم سخادت جالو

کل نبی سدر دے کولوں کر کر عرناں منگدے
اک چلی اس بجر نسل تھیں یاگھٹ مبدنہ کرم دے

کھڑے نبی کل اگے حضرت ہو مؤدب سارے
طالب نقطہ علم حقیقت یا کل شرع پیارے

پس ادہ حضرت کامل معنی صورت کامل جانو
نبیاں وچوں دھڑ جیسے تن خوشبو پچھا نو

دوجا کونہ حضرت جیہا خو پے تھان تھان مارے
جو ہر سن نہ قیمت ہوندا جو احمد وچ بارے

مجھ ٹھہ جو کہندے قوم نصاریٰ علیہ السلام ابن اللہ سے
 کہ جو چاہیں مدح نبیؐ دی اوہ حبیب اللہ ہے

نسبت کروا لی ذات نبیؐ دی درجے شرف جو چاہیں
 موجب رتبہ اس دے کہہ کچھ تہوں سعادت پائیں

فضل رسولؐ خداداد کوئی ناہیں حد کنارہ
 کتھوں کرن بیان زبانوں جن آدم جو سارہ

جے موجب درجے اپنے حضرت معجزہ ظاہر کردے
 اٹھ کھلونڈے مردے سارے اسم نبیؐ جد پڑھدے

حضرتؐ اوہ نہ دسیا سانوں جس وچ عقل چیراناں
 شفقت کیتی ساڈے اُتے نہ ہوندمی پریشاناں

عاجز خلق ہوئی نہ سمجھن معنی حضرتؐ سارے
 ددروں آکے نیڑے دیکھن کچھ نہ سمجھن بارے

سورج وانگوں ددروں دستن حضرتؐ نکرطے جیسے
 اکھیں کڈ ہوں جد دستن کس دی قدرت ایہے

کیکھ سمجھن دینا اندر گن نبیؐ دے سارے
 نیندر اندر سفنا دیکھ تسلی کرن ہمارے

اوڑک پہتاتکر اسٹرا سرور آدم زاد
پرسب مہتیں چنگا زب پایا رتبہ اوس دوراڈا

سارے معجزے اگلیاں بنیاں جینویں نیسی دکھلائے
اوہ بھی نور نبیؐ دا آہا تہہ ایہناں درجے پائے

پس اوہ سرور سورج وانگوں کل پینا مہبتارے
دن دی اکھی مچھپن لکن ظاہر وقت اندھارے

نوٹ:- یہاں تک کہ جب آفتاب طلوع ہوا ہدایت عام ہوگی جہاں میں اور تمام اُمتیں زندہ ہوگیں

صورت اندر حضرتؑ کامل خوبی لاٹاں مارے
خُلق نبیؐ وچ اتنا بہت ہسڈنے ملن پیارے

حضرتؑ وانگ تسکونے نازک چن جوین ردشمانی
بخشش اندر وانگ سمندر ہمت زمانے آئی

جن اوہ حضرتؑ وچ شجاعت آہا اک اکلا
لشکر اندر اُچے دسن دیری گل پاپلا

جن سسی دند مبارک موتی رکھن اندر پردے
گلاں کر دیاں ظاہر ہوں جدوں تبسم کردے

کاٹی مشک برابر نہ نال میتے تہہ نبیؐ دے
خوشی ہے سنگھن چمن والی روشن کتیس دیدے

ظاہر کیتی چمن اوس دی مٹی دی خوشبوئی
واہ خوشبو جسے دی اوتھے جتھے تربت ہوئی

روز تولد پیغامبر دی فارسیاں نے جاتا
کنیں دمہشت خونے کولوں لوکاں حق پچھاتا

ڈٹھا رنگ محل نوشیرواں باراں جھڑے منارے
رات تولد کسری رورے حیرت اندر سارے

آتش بجھی سویر سے دی جیڑی بلدی آہی
نہراں سک گیاں اشنانے ہوئی کفر تباہی

لوک ساوے دی حیرت اندر ندیوں سکّا پانی
رو تر ہائے مُطرط آدن بن کافر آشنانی

جن آتش تہ پانی ہوئی دیکھ اندھ اوہناں دا
پانی اگے وانگوں ہو یا سینہ وت جلدنا

جن سیندے مدج بنی دی رات آہی نورانی
حق نبوت ظاہر ہو یا ظاہر باطن جانی

انھے ڈورے کافر آہے سندے ناں بشارت
بجلی خوف نہ دیکھن کافر ڈھ ڈھ پوے عارت

اگے خبیراں تہ سی کہندے پنڈت بید گئیانی
جے بعد نبی دے دین تہاڈا ڈھ کے ہودے فانی

ڈٹھے گبراں اسماناں تھیں ڈگ ڈگ پوندے تارے
اُتے زمیاں ٹکڑے ہوئے جوہت آپے سارے

فجریں تاک راہ وحی دا چھل ایسے شیطاناں
اکو پچھے نٹھے سارے چرنو ڈھے آسماناں

جن ابرہ دے پہلواناں وانگوں شیطان نٹھے سارے
یا لشکر نٹھا حضرت صاحب سنگریزہ جد مارے

پتھر اینوں کر مٹے حضرت پھر تسبیح ہتھا ہون
نال تسبیح جیوں مہتر یونس ماہی مٹے وچا ہون
ذکر دعوت رسول

جوکھاں نوں جاں حضرت سدن آون سجدہ کر دے
پہاں اُتے ددڑے آون پیر نہ دھرتی دھردے

جن شاخاں دیاں لیرکاں سطران کاتب خوب لکھایا
خط عجائب مڈاں شدّاں زریں رسم بنایا

بدل سرتے رہندا حضرت جدھر جاگے جانڈے
چھاں رہوے تے دھپ نہ لگے اندر ہاڈ دہاندے

قسم کراں میں نال چنّے دے حضرتؑ کیتی یاری
تیوں دوکھن ہو یا دل اُسدا سچّی قسم پیاری

سرورؑ تائیں غار چھپایا گنج سخا و کرم دا
ہر دل کا سدائے ہوئے ماتم بیٹھن غم دا
نوٹ ۱: غار یعنی غار ثور میں حضرت صدیقؑ بھی آپ کے ہمراہ تھے۔
حضرتؑ تے صدیقؑ دودیں وچ غارت م نہ نپے
کافر اکھن وچ نہ کوئی وت گھراں نوں چلے

کافر اکھن جے اس موری پیغام سب وڑ جاندا
جال بنو ہے واکیوں رہندا توں کبوتریاں دا
بڑا: مکڑکا

حفظ ربّے دا ڈاٹھا اپمے زرہ تے کوٹھاں نالوں
رب نوں چھڈن کوٹ بنا دن گھس گئے ادہ چالوں

جد میں سختی کرے زمانہ مدتؑ حضرتؑ چا ہاں
البت یادے ہو دے حضرتؑ سختی رہے پچھا ہاں
مدت: اعلو

جو منگی میں نعمت دوہاں جہاناں حضرتؑ پاسوں
پانی ہتھ سخی دے کولوں چمن ادہ اخلاصوں

تہ منکر ہو دھی نبیؑ محفیں جو خوابے وچ آوے
دل بیدار محمدؑ دانم اکھیں سیند جے آوے

وہی آیاسی دچ ادائیل جہدوں بنوت آئی
کیوں انکار کریناں ہن توں جہدوں کمالت پائی

ساری پاکی رب نوں لائق وھی نہ سدبو لایا
حکم بنیساں کہے زبانی نہ آپوں نہرمایا

بہتے چھٹ گئے زحمت سھتیں جاں ہتھ حضرت لایا
بہت دیوانے عاقل ہوئے جاں امخاں کرم کمایا

بہتی واری دعائی دی رُوڑیوں مینہ سیا
پچھے کال سو کھال کرائیا نور اندھیر دنجایا

بدل رحمت دے جو دسے نلے دیوں تھال تھال
لڑتے سی دریاواں دے باہر دگن ہاسھتال

ذکر شرف القرآن

چھڈ مینوں میں صفت کراں میں والی ددہاں جہانے
چوٹی کوہ بلندے آتش مہانی مہانے

موتی خوبی کدے ددھے جاں دچ لڑی پر دتے
ناقص قدر نہ ہوندا موتی جد اوہ ناں پر دتے

فکر نہ پہنچے شاعر ہرگز صفت کراں سرور دی
عربی ظاہر باطن کینے طاقت نہ ہر ہر دی

آیتاں سپج خدا نے بھیجیاں جہڑیاں سڈور تائیں
خالق دانگوں ایہہ قدیمی کہن مخلوق سنائیں

قبل زمانے خبراں دیوے اساں کلام ربانی
روز قیامت عداہم تھیں جو برحق نشانی

پاس اساڈے رہے ہمیشہ معجزہ حضرت سائیں
اگلیاں نبیاں تھیں اک نہ رہیا معجزے تدھ سنائیں

حاکم قاضی آیتاں ایہہ ہن شبہ پنچھورن باقی
دشمن احمد سڈوری پھد مول نہ رہے چلاکی

جھگڑے کافرنال تکرانے شعر سوار بنائے
معجزہ دیکھ کلام ربانی سبھ بھن چلائے

خوبی آیتاں رد کیتے سی گبراں دے سے دعوے
عزیزت والے بھلا نہ لگدا غنیر جو سہیں آوے

ہر ہر آیت دے جو مٹے جیوں موجاں دریاواں
چنگیاں قیمت حُسنے اندر کھول تدھ سنداواں

ضبط شمار نہ آون مولے جہڑے بھیت تکرانے
تھوڑی سی تفسیراں کرنے سے کارے حیرانے

اکھیں روشن پڑھن والیاں دیاں جو کرن زیارت
کہیا میں اُنھن پڑھنے والیاں ایہو حج سعادت

جسے توں کریں تلاموت ڈر دامت تیں دوزخ ساڑے
بجھ کے اگ دوزخ والی ہوسن سردا واڑے

حوضے وانگ پچھان تہ آنے پڑھ پڑھ بگا ہو دیں
کالکھ سب گناہاں والی کولیاں جیونکو دھو دیں

پہلے صراطے جیوں سدھیاں آیتاں عادل ترکڑی دانگوں
با بھتہ تہ آن عدالت ناپیں وچ جہان اسانوں

نہ کمر عجب بخیلی کولوں جو مُسکر نہ تانے
جان کے ہین مُسکر ہوئے آپے عاتل دانے

آہو مول نہ دیکھن اکھیں سورج نون جہ آیاں
جیونکر پانی کوڑا لگے زحمت دینے دوہاٹیاں

ذکر معراج النبیؐ

یارو چنگ اودہ نے مومن جو آون سرکارے
پیر پیادے اوٹھاں اُتے دوڑن اوٹھ بھارے

اے سروڑ توں وڈھی نشانی اُمت دے حق آئی
توں ہیں نعمت وڈھی جے توں دلوں عقیدہ بھائی

ہو اسوار گیوں مکے تھیں راتیں اقصیٰ طرف
 جیوں چن رات اندھاری اندر کردا سیر شکرے

تریوں پہتوں ادس رتے نوں قاب تو سین جو کہندے
 ناپیں پہتے اس درجے نوں سب پیغامبر ہندے

بنیاں تینوں اگے کیتا پچھے آپ کھوئے
 جو نکر بھاب اگے ہووئے خادم پچھے ہوئے

توں لنگھ ست کیوں آسمان کل بنی س نالے
 ٹھوک نشان تیرے ہی دستے ڈنکے نوبت والے

پہتوں ادتھے جتھے بنیاں حکم نہ جاں اگا ہاں
 ادس جگہ تھیں جب ڈائیلے مرے چا پچھا ہاں

سب مقام چھڑے توں اد ریڑے گیوں محرم خانے
 دہ سے سد الہی کیتا رتے دیتے یگانے

توں جا ملیوں نال الہی اول رہے سب مستے
 بھیت پوشیدہ سرور دتے رب بکاکے اتے

جیہا درجہ تینوں دھیا کسے نہ اگے پایا
 گذریوں سب مقاماں اندر تندھ بن نہ کوئی آینا

وڈھا درجہ اس رنجے دا جیہڑا ملیا تینوں
بہت بلندی نعمت جانن جو رب دتی تینوں

خوشی اسانوں مسلمانو! کانہ پا دن پتے
حضرت مہتمم اساڈا محکم ہرگز مول نہ ہتے

جال رب کہیا حضرت تائیں سرور کل نبیاں
اسیں وی چنگے امتاں کولوں، صدقے تاج صفیاں

ذکر جہاد النبی

کنبے دل کفاراں دے جال خبر بنوت پانی
جیوں آوازاں بھیڈاں نسن ہوش نہ سمجھلے کانی

جا میدان وڑن جا سردر بھکھے کرن لڑائی
گویا نیندیاں نال اڑبنن تکے بھائی بھائی

ننق ویلے کانہ دل وچ آسن جتا ساڈا
الآن ساہنوں وڈھ وڈھ کھاسن بھکھے ہور زیادا

گذرن راتیں خطہ دے اندر ہوش کھے نہ آدے
منع لڑائی جنھیں مہینیں آدن خوف نہ بادے

دین نبی دا جن مہمان ہو یا سسی گھر کفاراں
گوشت کھاندا ہر کانہ دا جن چنگے سرداراں

دریاواں جیوں لشکر و گے اُپر گھوڑیاں چڑھیاں
پھر پھر کہن بہادر وڑھے دھڑوہ کفر و دل دڑیا

کل اصحابِ خدا دے کارن کر دے جنگ لڑائی
نال لڑائیاں حبڑ کفاراں اِنھاں پئی سائی

تا اسلام ہو یاوت ڈاھڑا جاں اِنھاں کیتے حیلے
کیسے جے اول تا آہا زلیاوت قبیلے

خاوند باپ جاں سردر جیہا اس ملت دا آہا
کدے یتیم ز رنڈا ہوسی دن دن ہیج سوایا

اُحد پہاڑ توں چُچھ کافر تھیں جتھے پئی لڑائی
جو کچھ دھٹس اِنھاں کولوں آکھ سُناسی سائی

چُچھ حنین بدرتے اُحد جو سر اِنھاں درتی
رُت مرن دی سخت دبا تھیں پئی اِنھاں نوں دھرتی

مار دیاں بگیاں تلواراں سرخ ہو یاں جیوں سوہے
کالے سرد توں دھنکے لیا کر بوہے

دینے کاتب تیرے قسماں بدن کفاراں تختی
بہت سزا دے نکلے دستن ایسی ورتی سختی

نت ہتھیاراں نال پھپھ پن مومن نیک نشان
لگر گلابی نال نہ ہودے ڈالی ککر ثانی

دین مبارک فتح دی حضرت خوشی اصحاباں
خوشیوں وانگ شگونے پھلن ٹھکن وچ حباباں

گویاں یار نبی دے گھوڑیاں اُتے محکم کیسے
سرے پہاڑاں تے رکھ محکم تنگاں باہجوں ایسے

اوہ گئے سی دل کفاراں خوفوں تھہر تھہر کبندے
وڈھے بہادر تگڑے کولوں نسنوں جھٹ نہ بہندے

جیوں یاری پاک محمد کولوں ہر دم نصرت ہووے
توڑی شیر مس وچ بیلے مچھر ہو کھلووے

ولیاں باہجوں مدت سرور ناں ولایت پائے
نار بہا کو دشمن سرور باہجے مصیبت پائے

حضرت رکھے امت اپنی وچ اسلامیں پتھے
چونکر شیر اوہ بیلے اندر رکھدا اپنے بچے

بہت زمیں تے ڈھانے کافر ایس قدر آنالہ
بہتی وار نساے دشمن غلبہ کر کے شاہے

بس ہے تینوں ایہو معجزہ عالم باج پھرائے
 سکھیں ادب یتیمی اندر ملک نبی دے دئے
 ذکر بحشش الہی تے شفاعت رسولؐ

کر کے خدمت مدح محمدؐ سب گناہ بخشاواں
 بدیاں کر دیاں عمر گزاری جھوٹے شعر سناواں

جد دا شاعر خادم ہویا خوف نہ کراں گناہاں
 جن میں دنبر قربانی دا عالم کرے نگاہاں
 جن یعنی جان

طاعت کیتی میں بدیاں دی اندر وقت جوانی
 شعراں خدمت عمر گزاری ہن حاصل پشیمانی

بہت زبیاں اس نفس میرے توں درخ کیتا اس کہیا
 دین نہ لیا دُنیا دے کے مٹھرک بپار اجیہا
 دسج یعنی تجارت

جس نے دین دیچیا نال دُنیا گھاٹا اوسنوں آیا
 بیع نقدی تے جسے اندر ہر جہ تروٹنا آیا
 تروٹنا یعنی نقصان

جے کر کراں گناہ گھنیرے قول نہ تروٹنا میرا
 پیغامبر دا وعدہ باقی بخشا دن میرا تیرا

عہد میرا تے نال سدوڑ دا نال محمدؐ آہے
 نافرین دی کر شرم محمدؐ قول وفا کریہے

جے دن حشرے فضلوں سردوڑ ہتھ نہ پھٹسی میرا
قدم میرے تھڑ جان صراطوں دوزخ ہوگ بسیرا

ایہہ گل دور ہے خلق نبیٰ تھیں آیا خالی جاوے
یا ہمایہ حضرت کولوں ہو دیگر کھلووے

جد کہنی شروع کیتی مدح میں محکمہ والی
تدوی سب بلا داں کولوں عمر پائی ہے چنگی

نہ نکھٹے دوست سردوڑ آیا گیا نہ خالی
بدل دانگوں دس گھرائیں جیوں رت سادوں والی

مدح نبیٰ تھیں میرے تائیں عرض نہ کجہ دینادی
جیوں زہید مداح حرم دا ظاہر دولت پائی
ذکر مناجات دی پیش کش دا

یا حضرت مینوں بن تیرے ناہیں تکبہ کوئی
وقت مصیبت اوکھے ویلے کوئی نہ دیوے ڈھوئی

نہ گھٹ جاسی درجہ تیرا نال شفاعت میری | سریم بہق اللہ کریم
جدوں کریم عدالت کرسی اندر میری ویری | دیزی بمعنی داری

ہے تحقیق ایہہ بخشش تیری دنیا عبقی دونوں
علم تیرا ہے لوح قلم تے کہیں سوہوے دونوں

نفس میرے نا امید نہ ہوتوں کیتے گناہ گھنیرے
بخشش خالق بن شفاعت کر لی تھیں صغیرے

تساید رحمت خالق والی حب ایہ قسمت کرسن
حصے ہوسن گناہاں اُتے عامی ہتھوں ترسُن
گناہ کار خدا کے | ہاتھوں فائدے
میں رہیں گے

اے رب میرے امید دیے دی فضلے تھیں ویرانی
روز قیامت لیکھا بدیاں چھیک چھڈیں لے کافی

یارب دے یں دد ہیں جہا نیں اجس ندرت بھاری
نشان نہ حب سختی کولوں صبر نہ دیہی کاری

یارب دے زمان بدلان نوں مینہ درود وسایں
بہت گھٹاں پیغامسبر اُتے دامن چھبر لائیں

اہل اصحاباں تابع تبعان بدل رحمت دستے
تقویٰ ورع تے علم سخادت رحمت دے سبتے

چچہ ہلانے شانج درختاں واڈ صبا جد جھٹے
اتے کرداناں تھیں اونٹھاں متی وقت ہدی جد کھٹے

حافظ برخوردار نے امام برصیریؒ کے اس قصیدے کا آخری شعر ترجمہ

ہنیں کیا۔ اُس کی بجائے حافظ برخوردار نے یہ شعر لکھا ہے